

Ha van valaki, aki már minden udvarhelyi lokálban meglovagolta a lemezeket, az minden bizonnyal a **Thomas** néven zenélő **Bakó Lajos Tamás**. A város házilemezlovagjával találkoztunk, és beszélgetésünk elején elárulta, hogy még egy fél évet ad magának, mielőtt végleg befejezné az aktív zenélést. Thomas a visszavonulás okáról, több mint tíz éves pályafutásáról, a legextrémebb zenekérésekről, és a DJ iskoláról is mesélt nekünk.

Hogyan kezdődött a lemezlovas pályafutásod?

Hobbiként. Az a durva, hogy rockerként érkeztem Udvarhelyre Csíkszeredából nyolcadikosként, a műfaj legsúlyosabb fajtáit hallgattam: Slipknotot, KoRnt. Akkor még a számokat sem lehetett elérni, totálisan más értéke volt ennek a szakmának. Tizedikben költöttünk internetet otthon.

Volt egy *Alcatraz Jailhouse Club*, egy *Jungle*, amiről csak tudtuk, hogy van, de ember nem látta még a mi korosztályunkból, mert nem engedtek be, volt egy *Irish*, és az *UFF* nagytermében mentek a rap-rock bulik.

Kilencedikben ismertem meg **Sümecket**, rendeztek egy Dj-versenyt Kolozsváron, a szárnya alá vett, így azon már részt is vettem. Technikailag tőlük tanultam mindent. Volt egy négyes:

Jotto,

[Solex](#)

, Sümece és én. Kilencedikben vásároltam az első keverőt, addig a billentyűzetten úgy állítottuk be a gombokat, mint a lejátszón. Délutánonként jöttek át a srácok üdítőzni, kávézni, mindenki hozta a zenéit, és ott rakosgattuk össze őket.

Emlékszel az első bulikra? Arra, hogy milyenek voltak és hogy milyen zenéket játszottatok akkor?

Az első bulik iskola- és osztálybulik voltak. Több mint tíz év távlatáról beszélünk. Nagyon más stílusok uralkodtak. A trance, amit olyan boldog szívvel tudtunk játszani, mint a mai napig semmit nem. Akkor jött be az electro, majd a club, a minimal, az edm. Ami azóta is megmaradt, amit én mindig is igazán képviseltem: az a house és a techno. Bár a technónak akkor éppen egy sötét korszaka volt.

Még a magyar és a román zenék is belefértek, például *Dj Szatmáry és Jucus*. Akkor tombolt az R'n'B stílus és **az**

az érdekes, hogy a felsoroltakat mind egy buliban tudtad játszani

. Most egy stílusra kell felépítened az egész éjszakát.

Ezt nagyon unalmasnak láttam és 3-4 éve, amikor telítődtek a hétvégéim, elkezdtem megint megpróbálni belecsempészni valami mást is. Ha tudom, most is megtöröm egy fél óra örökzöld R'n'B-vel a bulikat.

Azt hogy éled meg, ha öt részeg lézeng a bulidon, és neked 3-4-ig zenélned kell?

Most már sok éjszaka van a hátunk mögött. Az első néhány ilyen helyzet kegyetlen volt. Az első kérdés, ami felmerül, hogy velem van-e a baj. Sokszor azt látom, hogy lent van tíz ember, de azért nem marad, mert nincs még tíz. Ez **a kritikus pont, hogy az első tíz embert, aki lejön, fel tudod-e állítani**. Ha nem jön le másik tíz és az ott lévő tíz emiatt elindul kifelé, de látom, hogy táncolgatva, vagy legalább jár a fejük, akkor megnyugszom, hogy nem velem van a baj.

Ha becsúszik egy-két ilyen eset, akkor nincs is akkora baj. Akkor van baj, ha zsinórban le kell nyomnod ötilyent. Sok mindenen múlik, lehet, hogy épp máshol van egy nagy buli, vagy szombat van és azelőtti nap kibulizták magukat, vagy éppen nem jött a fizetés. Érdekes, tizedike után péntek-szombaton ing-gatya szakad. Ha nem gyűl be elég ember, akkor elengedem az egész estét, rakom saját magamnak a zenét, kipróbálom az újakat.

Volt rá példa, hogy veled volt a baj?

Egy alkalomra biztosan emlékszem. Van, hogy behúzol valamit, amiről azt hiszed, hogy jó, de látod, hogy a táncparkett teljesen másképp reagál rá. Szerencse **minden eszköz ott van a kezében, hogy gyorsan válts.**

Fél perc alatt vissza is tudod hozni.

